

Dosarul nr. 2ra-800/19

Prima instanță: (Judecătoria Orhei, sediul Central) V. Cupcea

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M: Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Caraman Alexandru împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2016, Caraman Veaceslav și Caraman Alexandru au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanții Caraman Veaceslav și Caraman Alexandru au a menționat că prin ordinele nr. 28 și 29 din 30 noiembrie 2016, au fost concediați de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” în temeiul art. 86 lit. j) din Codul muncii.

Au relatat reclamanții că ordinele de concediere au fost emise fără a li se solicita careva explicații pe marginea celor invocate în ordinele de concediere.

Au specificat reclamanții că art. 86 lit. j) din Codul muncii prevede expres că: săvârșirea la locul de muncă a unei sustrageri din patrimoniul unității, stabilite prin

hotărâre a instanței de judecată sau a organului de competența căruia ține aplicarea sancțiunilor administrative.

Au reiterat că la caz, în privința lor nu există o hotărâre judecătorească privitor la sustragerea de careva bunuri din patrimoniul Societății cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova”.

Au solicitat reclamanții anularea ordinelor nr. 28 și 29 din 30 noiembrie 2016 emise de Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” privind eliberarea din funcție a lui Caraman Veaceslav și Caraman Alexandru, restabilirea la muncă în funcția deținută și încasarea de la pârât a sumei de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Caraman Alexandru.

S-a anulat ordinul emis de Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” nr. 29 din 30 noiembrie 2016 privind eliberarea din funcție a lui Caraman Alexandru.

S-a restabilit Caraman Alexandru în funcția deținută până la concediere.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” în beneficiul lui Caraman Alexandru suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” în beneficiul statului suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin ordinul Societății cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” nr. 7 din 19 ianuarie 2017 a fost abrogat ordinul nr. 28 din 30 noiembrie 2016 cu privire la concedierea din funcție a lui Caraman Veaceslav, care nu s-a prezentat în ședințele de judecată, prin ce instanța a concluzionat că ultimul nu susține acțiunea.

Astfel, prima instanță a concluzionat că nu a fost stabilită săvârșirea din partea lui Caraman Alexandru a unei contravenții sau infracțiuni contra patrimoniului angajatorului, care ar fi stabilită prin hotărârea instanței de judecată sau prin actul organului de competența căruia ține aplicarea sancțiunilor contravenționale.

Astfel, instanța a stabilit că vinovăția lui Caraman Alexandru în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional nu a fost dovedită, or, procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Caraman Alexandru la data de 22 octombrie 2016 a fost încetat, prin hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Orhei, devenită definitivă prin neatacare.

În context, instanța a constatat netemeinicia ordinului angajatorului nr. 29 din 30 noiembrie 2016 cu privire la eliberarea din funcție a lui Caraman Alexandru.

Prin decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și

s-a menținut hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoria Orhei, sediul Central.

La 06 martie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, sub formă de încheiere, prin care cererea să fie scoasă de pe rol.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, în motivarea recursului a invocat că aprecierea probelor de către instanțele de judecată a fost arbitrară, erori care au dus la încălcarea drepturilor recurentului, acordând ilegal drepturi lui Caraman Alexandru, care nu este parte în proces.

A specificat că în fișa de repartizare a dosarului în prima instanță este menționat că la Judecătoria Orhei, sediul Central a fost înregistrat dosarul civil la acțiunea lui Caraman Veaceslav împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova”. Or, încheierea privind acceptarea cererii de chemare în judecată depusă de Caraman Alexandru, la dosar lipsește, prin urmare examinarea cauzei în partea cererii depuse de Caraman Alexandru, a fost ilegală.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 ianuarie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 martie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se

încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei" a Asociației Obștești "Asociația Nevăzătorilor din Moldova", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură

civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Întreprinderea de Instruire și Producție din Orhei” a Asociației Obștești ”Asociația Nevăzătorilor din Moldova”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari